

Мовша К. Е., д. е. н. Гринько Т. В.

Дніпровський національний університет імені Олеся Гончара (Україна)

РОЛЬ ІННОВАЦІЙ У ЗАБЕЗПЕЧЕННІ КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНОСТІ ПІДПРИЄМСТВА

Інновації можна визначити як сукупність заходів, що здійснюються компанією, яка є джерелом нових продуктів або виробничих процесів. Розвиток підприємств в основному пов'язаний з впровадженням інновацій. Інновація – це комерціалізація нових ідей та перетворення їх у певний продукт, процес або послугу.

Сучасне бізнес-середовище характеризується високою нестабільністю, невизначеністю та ризиком, і щоб компанія вижила в такому середовищі, необхідно постійно інвестувати в дослідження та розробку інновацій. Фірми прагнуть об'єднати свої ресурси та можливості, а також використовувати їх по-новому. Концепція інноваційного підприємства передбачає постійне спостереження за змінами, відповідність до них і прийняття високого рівня ризику та використання їх як один із варіантів своєї діяльності [1].

Головним і найскладнішим завданням сучасних організацій є створення та підтримка конкурентної переваги. Відкрите питання, яке ставиться перед керівниками сучасних організацій, полягає в тому, як досягти стабільності компанії, яка здатна створювати зміни, при умові нестабільності, що панує на ринку. Будь-яка організація, що розглядає зміни, як тимчасове явище, піддаються високому ризику виживання на ринку. Менеджери повинні бути готові керувати змінами в динамічному бізнес-середовищі, де все більше домінують інформація, ідеї та знання [2].

Інновації та конкурентна перевага – пов'язані. Конкурентні переваги в бізнесі досягаються шляхом аналізу бізнесу та досліджень, які можуть впроваджувати нові ідеї, щоб компанія стала кращою, ніж її конкуренти. Якщо компанія отримує прибуток, який перевищує середній показник для своєї галузі, він має конкурентну перевагу над своїми конкурентами. Метою більшості ділових стратегій є отримання стійкої конкурентної переваги.

Нові ідеї, реалізовані та експлуатовані таким чином, щоб підвищити рентабельність, прямо чи опосередковано призводять до створення цінності. Це визначає їх як інноваційну діяльність для бізнесу. Підвищення цінності може відобразитися завдяки збільшенню прибутків, кращому позиціонуванню, а також за рахунок більш ефективних бізнес-процесів.

Інноваційний підхід завжди включає всі наявні потенційні ресурси. Філософія інноваційних компанії полягає в тому, що завжди є кращий спосіб ведення бізнесу та пошук нових ідей, які підвищують їхню вартість та зменшують витрати. Інновація – це процес, що починається з ідеї, яка є новою, ідея перетворюється на пропозицію, пропозицію в план, після чого розробляються деталі, що викладаються у бізнес-план, який є основою для інвестування. Інвестування, яке реалізується, збільшує вартість компанії та приносить прибуток [3].

Інновації необхідні в кожній компанії, від найменшої до тих, де інновації є ключовою рушійною силою розвитку. Дуже мало організацій можуть вижити без інновацій. Інноваційні організації зворотно пропорційні економіці масштабу: чим більше компанія, тим менше інноваційних рішень.

Малі та середні підприємства схильні виробляти нові ідеї та шукати швидкі та ефективні економічні рішення. Такі підприємства займаються пошуком можливостей та прийняттям ризиком, тому що вони є більш гнучкими та більш пристосованими, ніж потужна економічна система. На великих підприємствах відсутність винаходів та інновацій, частково компенсується економічною силою, обсягом капіталу та кількістю працівників, але у довгостроковій перспективі без стратегії впровадження інновацій велике підприємство має ризик послаблення конкурентних позицій на ринку, тому рекомендовано впроваджувати інновації щоб досягти переходу до більш ранніх стадій життєвого циклу.

Концепція інноваційного розвитку промисловості України має формуватися з урахуванням структурно-функціонального підходу до адміністративно-територіального устрою в контексті систематизації процесів інтеграції окремих регіонів на основі розвитку структурних складових і найбільш вагомих функціональних взаємозв'язків. Структурно-функціональний взаємозв'язок, орієнтований на інновації підсистем вітчизняної промисловості, має розглядатися як ефективна

горизонтальна та вертикальна систематизація процесу інтеграції регіонів у контексті розвитку найбільш вагомих інноваційних структур, які мають найвищий потенціал виробництва інноваційної продукції, що є конкурентоспроможною на внутрішніх і зовнішніх ринках [4].

Сьогодні в Україні існує декілька основних чинників, що загрожують інноваційному процесу, а саме: недостатній рівень фінансування науково-технічних робіт, слабкий розвиток інфраструктури трансферу технологій, зниження рівня «інтелектуалізації» експорту і зростання імпортозалежності країни, недостатній рівень інформаційного забезпечення інноваційної сфери, недосконалість податкової системи і повільний розвиток ефективних форм інноваційної діяльності [5].

Інновації можуть допомогти компаніям у багатьох напрямках:

- може запропонувати товари та послуги, які споживачі будуть вважати кращими, ніж ті, що пропонуються конкурентом – стратегія відмінності;
- скорочення структури витрат організації – стратегія лідерства за витратами;
- процеси в межах компанії та в межах ланцюга поставок можуть бути надійними та швидшими – швидкість доставки;
- нові способи продажу продукції, бренду або організації – стратегія ринкової позиції;
- можна знайти нову формулу для формування бізнес-стратегії змін.

Можна зробити висновок, що інновації виникають як необхідність сьогодні. Великі організації, щоб вижити в умовах бурхливого середовища, повинні постійно вдосконалювати свою продукцію, процеси та послуги. Реалізація інновацій повинна здійснюватися дуже організованою та під постійним моніторингом управління, відповідального за інновації.

Сьогодні всі підприємства повинні прагнути створення інноваційної моделі розвитку, яка є гнучкою, креативною, та пропонує можливість участі у прийнятті рішень та здатності індивідуальних осіб проявити себе. Кожне підприємство в сучасних умовах повинне мати механізми та інструменти для застосування своїх знань про бізнес.

Список використаних джерел:

1. Porter, Michael E. Competitive advantage: creating and sustaining superior performance: with a new introduction/ Michael E. Porter // New York: Free Press; London: Collier Macmillan. – 1985. – P. 685.
2. Tosovic A. S. Competitive advantages and innovation / A. S. Tosovic// Foundation Andrejevic, Belgrade. – 2009. – P. 41.
3. Komazec M. L. Management operations / M. L. Komazec // Megatrend University, Belgrade. – 2008. – P. 42.
4. Гринько Т. В. Проблеми формування концепції інноваційного розвитку промисловості України / Т. В. Гринько // Економіка промисловості». – 2013. – №3. – С. 163–169.
5. Гринько Т. В. Формування інноваційної інфраструктури України як основа активізації інноваційної діяльності підприємств / Т. В. Гринько // Вісник Національного університету «Львівська політехніка». – 2008. – № 628 : Проблеми економіки та управління. – С. 556–560.

К. е. н. Олійник Т. І., Абдель Насер А. Д.

Дніпровський національний університет імені Олеся Гончара (Україна)

ЗАСТОСУВАННЯ БЛОКЧЕЙН ТЕХНОЛОГІЇ В БІЗНЕСІ

В останні роки, питання ефективного захисту даних, прозорості торгових операцій, швидке залучення фінансування та обмін ресурсами безпечно і швидко, а найголовніше можливість уникнення від втручання третіх сторін при укладенні договорів – знайшли ефективне рішення з допомогою інтеграції такої інноваційної технології, як блокчейн. Блокчейн – це децентралізована база даних, заснована на одноранговій (p2p) мережі, загальному реєстрі і криптографії. Основна перевага блокчейну – це те що інформація зберігається у користувачів і підробити її неможливо.

Завдяки блокчейну, в результаті оптимізації якості даних, прозорості та внутрішнього контролю можливо зниження витрат на фінансову звітність, зменшення обсягів витрат на відповідність вимогам нормативно-правового регулювання. Потенційне зниження витрат на централізовану діяльність, таку як КУС і оформлення нових клієнтів завдяки поліпшеним механізмам цифрової ідентифікації особистості і спрощення спільного доступу до клієнтських даних для всіх учасників процесу. Потенційне зниження витрат на бізнес-операції, такі як діяльність фахівців підтримки і контролю операцій, кліринг і взаєморозрахунки,